



## „Gospodin mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim?“ (Ps 27 [26], 1)

«Ubrzo nakon Marianinog rođenja liječnici su joj dijagnosticirali oštećenje mozga. Neće moći ni govoriti ni hodati. Osjetili smo kako Bog traži da je takvu ljubimo i bacili smo se u Očeve ruke», piše Alba, mlada mama iz Brazila. I nastavlja: «Živjela je s nama četiri godine i svima je ostavila poruku ljubavi. Iz njezinih usta nikada nismo čuli riječi mama i tata, no u svojoj je tišini govorila očima koje su blistale sjajnom svjetlošću. Nismo je mogli podučiti prvim koracima, no ona je nas podučila činiti prve korake u ljubavi, u odricanju od nas samih kako bismo ljubili. Mariana je za cijelu obitelj bila dar Božje ljubavi koji bismo mogli sažeti u jednu jedinu rečenicu: ljubav se ne može objasniti riječima.»

To se događa i danas svakome od nas: u nemogućnosti da upravljamo cijelim svojim životom, potrebno nam je svjetlo, barem tračak svjetla koji će pokazati izlaz, korake koje danas treba učiniti, prema spasenju novoga života.

### “Gospodin mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim?”

Tama boli, straha, sumnje, samoće, “neprijateljskih” okolnosti koje čine uzaludnima naše snove, iskustvo je koje se proživljava u svakom kutku zemlje i u svakoj epohi ljudske povijesti, kako svjedoči ova drevna molitva sadržana u Knjizi psalama.

Autor je vjerojatno osoba koja je nepravедno osuđena, koju su svi napustili, u iščekivanju presude. U neizvjesnosti je zbog prijeteće sudbine, no uzda se u Boga. Zna da On nije napustio svoj narod u kušnji, poznaje njegovo osloboditeljsko djelovanje; i upravo će stoga u Njemu pronaći svjetlost i dobiti siguran i neosvojiv zaklon.



## „Gospodin mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim?“ (Ps 27 [26], 1)

«Ubrzo nakon Marianinog rođenja liječnici su joj dijagnosticirali oštećenje mozga. Neće moći ni govoriti ni hodati. Osjetili smo kako Bog traži da je takvu ljubimo i bacili smo se u Očeve ruke», piše Alba, mlada mama iz Brazila. I nastavlja: «Živjela je s nama četiri godine i svima je ostavila poruku ljubavi. Iz njezinih usta nikada nismo čuli riječi mama i tata, no u svojoj je tišini govorila očima koje su blistale sjajnom svjetlošću. Nismo je mogli podučiti prvim koracima, no ona je nas podučila činiti prve korake u ljubavi, u odricanju od nas samih kako bismo ljubili. Mariana je za cijelu obitelj bila dar Božje ljubavi koji bismo mogli sažeti u jednu jedinu rečenicu: ljubav se ne može objasniti riječima.»

To se događa i danas svakome od nas: u nemogućnosti da upravljamo cijelim svojim životom, potrebno nam je svjetlo, barem tračak svjetla koji će pokazati izlaz, korake koje danas treba učiniti, prema spasenju novoga života.

### “Gospodin mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim?”

Tama boli, straha, sumnje, samoće, “neprijateljskih” okolnosti koje čine uzaludnima naše snove, iskustvo je koje se proživljava u svakom kutku zemlje i u svakoj epohi ljudske povijesti, kako svjedoči ova drevna molitva sadržana u Knjizi psalama.

Autor je vjerojatno osoba koja je nepravедno osuđena, koju su svi napustili, u iščekivanju presude. U neizvjesnosti je zbog prijeteće sudbine, no uzda se u Boga. Zna da On nije napustio svoj narod u kušnji, poznaje njegovo osloboditeljsko djelovanje; i upravo će stoga u Njemu pronaći svjetlost i dobiti siguran i neosvojiv zaklon.